

Sormayın

– kul mehmet · 27 Ekim 2016

Sormayın

Bende alışıyorum sen gibi bak hasrete
Beni de sen kendine benzettin bu gidişle
Ağlasam halime ben faydasız biliyorum
Tekrar kendime bilmem gelir miyim sormayın
Hasrete alışsam da o yârden ayırmayın

Kendimle ben barışsam can yârim bana küskün
Ben düzgün yürüsem de yollarım değil düzgün
Üzgün yaşarım bende yârim hiç değil üzgün
Tekrar kendime bilmem gelir miyim sormayın
Hasrete alışsam da o yârden ayırmayın

Bakıyorum yüzünde telaşlar yalanlar var
Gülmeyi bak unutmuş dünyamı eder yar dar
Yanarım ben kor alev onda yok bir parça har
Tekrar kendime bilmem gelir miyim sormayın
Hasrete alışsam da o yârden ayırmayın

Seven insanda aşkta kaybedermiş inandım
İnanmak hasret değil mani neden ben yandım
Gece gündüz kapıda dışarlarda ben yattım
Tekrar kendime bilmem gelir miyim sormayın
Hasrete alışsam da o yârden ayırmayın

Bende mi kaderde mi suç o yârde mi bilmem
Nazlı yârin bana hiç güldüğünü ben görmem
Kaderde yok suç bende vefasız ben sevdim
Tekrar kendime bilmem gelir miyim sormayın
Hasrete alışsam da o yârden ayırmayın

Kul Mehmet'im kıyamet kopmadan ben kavuşsam
Bu dünya hayatında ben kollarımla sarsam
Bir an gülse o yar ben karşısında ben donsam

Tekrar kendime bilmem gelir miyim sormayın
Hasrete alışsam da o yâden ayırmayın
Mehmet Alu-Kul Mehmet